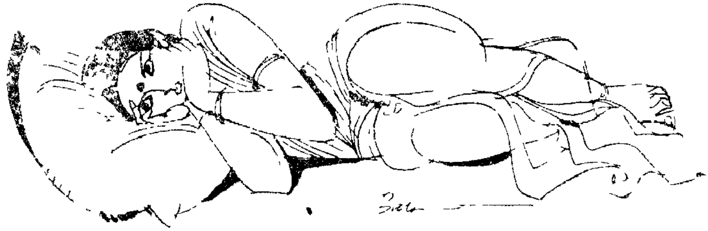

పాన్పు కింద పసుళ్ళు

పోట్లూరి సుబ్రహ్మణ్యం

ఎక్స్‌ప్రెస్ రైలు ఒకసారి పెద్దగా అరచి బయలుదేరింది. జారిపోయే త్రాచు పాములా నున్నని పట్టాలమీద ముందుకు నడుస్తూ ఉంది. ప్లాటుఫారంమీద మనుషులు ఒకొక్కరే వెనక్కు పోతున్నారు. ప్లాటుఫారం దాటింతరువాత త్రెయిను స్పీడందుకొంది. పొలాలు, అడవులు, కొండలు ఒకొక్క దృశ్యం కొద్దిసేపు కనిపించి వెనక్కుపోతున్నాయి.

కిటికీలోంచి చూస్తున్న రామకృష్ణ మనసు మనసులో లేదు. రైలు వేగం కంటే ముందుకు అతని ఆలోచనలు పరుగులు తీస్తున్నాయి. తొమ్మిదేళ్ళ తరువాత చూడబోయే ఒకప్పటి తన స్నేహితురాలు, ప్రియురాలు అపర్ణ గుర్తుకువస్తోంది. తమ ప్రణయం మొగ్గగా పుట్టి, పుష్పించే సమయంలో ఎండి రాలిపోయింది. తను ప్రేమించి, ఆరాధించి, పూజించిన అపర్ణ తనకు దక్కకుండా పోయింది. దాంతో విరక్తిగా మిలటరీలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

అలా మిలటరీలోకి వెళ్ళిన రామకృష్ణ తరువాత తల్లిదండ్రుల దగ్గరకు కూడా రాలేదు. వాళ్ళతో తన క్షేమసమాచారాలు, మిగతా అన్ని విషయాలు జాబుల మూలకంగానే తెలియజేసేవాడు. ఎంతమంది ఎన్నిచెప్పినా పెళ్ళి మానుకొని అపర్ణనే జపిస్తూ కూర్చుండిపోయాడు. రామకృష్ణకు తన గతాన్ని తలచుకొన్నప్పుడల్లా ఆ మధుర స్మృతులు గుర్తుకువచ్చి సేద తీరుస్తుంటాయి.

రామకృష్ణ, అపర్ణ ఒకే ఊరివాళ్ళు. చిన్నతనంనుంచి ఒకరికొకరు తెలిసినవాళ్లే. స్కూలుఫైనలువరకు ఊళ్ళోనే కలిసి చదువుకొన్నారు. కాలేజీ చదువు ఊరికి పదిమైళ్ళ దూరంలోఉన్న టౌనుకు వెళ్ళాల్సివచ్చింది. రామకృష్ణ, అపర్ణ

ఇంటర్మీడియట్‌లో చేరారు. రోజూ బస్సులో వెళ్ళి బస్సులో వచ్చేవారు.

ఒకరోజు కాలేజీలో అపర్ణను కొంతమంది అబ్బాయిలు ఏడిపించడం, అపర్ణ చెప్పుతో కొట్టడం, దాంతో స్టూడెంట్సంతా ఒకసై ఆమెపై దాడిచేయడం, ఆమెను కాపాడడంలో రామకృష్ణ చావుదెబ్బలు తినడం జరిగింది. స్వతహాగా అందగత్తె అయిన అపర్ణ కాలేజీ బ్యూటీగా పేరు గాంచింది. ఎందరు ఎంత కవ్వించినా, ఆశ చూపినా చలించేది కాదు. పవిత్రంగా ఉండేది. ఆమె గుండెలో స్థిరనివాస మేర్పరచుకొని పూజనీయుడైనవాడు రామకృష్ణ ఒక్కడే.

రామకృష్ణకు కూడా అంతే. వీణతీగెలను సవరించినంత మృదువుగా ఆమెతో మాట్లాడుతాడు. అంతకంటె మృదువుగా ఆమెను స్పర్శిస్తాడు. ఆ ఊరినుంచి కాలేజీకి వెళ్ళే పదిమందిలోను వీళ్ళ స్నేహమంటే అంత పవిత్రతగాను గుర్తింపుగానూ ఉండేది. వారి నిష్కల్మషమైన ప్రేమలో ఎటువంటి తప్పొప్పులు కనిపించేవి కావు.

కాలేజీలో ఆరోజు స్టూడెంట్సు గొడవ చేసిన తరువాత అపర్ణను కాలేజీ మాన్పించి వేసారు. అమె తల్లిదండ్రులు. ఆరోజు రామకృష్ణ గుండెలమీద వాలి అనుభవించిన వేదన అంతా ఇంతా కాదు. రామకృష్ణ ఎంత చెప్పినా అమె తల్లిదండ్రులు వినలేదు. చివరకు అపర్ణ కాలేజీ మాని వేయక తప్పలేదు.

అపర్ణ తనను రామకృష్ణ రోజూ కలుసుకోవాలని మాట తీసుకుంది. రామకృష్ణ రోజూ కాలేజీకి వెళ్ళి సాయంత్రం బస్సు దిగగానే నేరుగా అపర్ణ ఇంటికి వెళ్ళి ఆమెతో ఆనాటి కాలేజీ విశేషాలు చెప్పి ఇద్దరూ తనివితీరా మాట్లాడుకొన్న తరువాతగాని ఇంటికి వెళ్ళేవాడు కాదు. ఇది మొదట్లో సహజంగానే జరిగిపోయింది. కాని కొన్ని నెలలు గడిచేసరికి ఇది విషఫలితాలకు దారితీయసాగింది.

రామకృష్ణకు, అపర్ణకు మీద సంబంధాలు అంటగట్టారు ఆపల్లెటూరి ప్రజలు. రామకృష్ణ అపర్ణను ఉంచుకొన్నాడని ఊరంతా దుమారం రేగింది. రామకృష్ణను ఇక తమ ఇంటికి రావద్దని ఖచ్చితంగా చెప్పేసారు అమె తల్లిదండ్రులు. రామకృష్ణముందే తల్లిదండ్రులమీద విరుచుకు పడింది అపర్ణ. 'ఊళ్ళోవాళ్ళకు బుద్ధిలేక పోతే మీ తెలివేమయింది. వాళ్ళు గడ్డి తినమంటే మనం తినేదేనా' అంటూ ఏడ్చింది.

రామకృష్ణ ఇక అక్కడ ఉండలేక అపర్ణకు 'సారీ' చెప్పి ఇంటికి తిరిగి వచ్చేసాడు. అతని మనసు వికలమైంది. అంతలోనే ఆలోచనలతో ఒక శక్తమైన జ్ఞానం వచ్చింది. 'అవును, పెళ్ళికాని ఆడపిల్ల ఇంటికి వెళ్తే అపవాదే గదా. అందుకే నా దేవతను పెళ్ళిచేసుకొని

ఇంటికి తెచ్చుకొని పూజించుకొంటాను' అని నిశ్చయించుకొన్నాడు. ఆ నిశ్చయం తోనే తల్లిదండ్రులతో ఈ విషయం కదిపాడు.

అతని తండ్రి ఈ పెళ్ళికి ఒప్పుకోలేదు. "నీతో సమాన వయసున్న అత దాన్ని ఎలా చేసుకొంటావురా ఆయుఃక్షీణం. పెళ్ళాం అనేది నీకంటే నాలుగేళ్ళు చిన్నదిగా ఉండాలి" అంటూ కసిరాడు. అతని తల్లి కూడా "ఒరేయ్ చదువుకొంటున్నావు ఆ పిల్లను చేసుకొని ఏం బావుకొంటావురా నీకు కళ్ళుమూసుకొని పాతిక వేలు కట్నమిస్తారు" అంటూ కళ్ళనీళ్ళు ఒత్తుకొంది. రామకృష్ణ రెండు రోజులు అన్నం తినకుండా ఉగ్గపట్టేసరికి తల్లిదండ్రులు అతని దారికివచ్చి ఈ పెళ్ళికి ఒప్పుకొన్నారు.

అయితే రామకృష్ణ ఆనందం ఆవిరై పోయింది. అపర్ణ తల్లిదండ్రులు ఈ పెళ్ళికి తాము ఒప్పుకోమన్నారు. పట్నంలో ఉండే తన తమ్ముడికే తన కూతుర్ని ఇవ్వాలని పట్టుపట్టింది అపర్ణ తల్లి. అపర్ణ ససేమిరా తాను రామకృష్ణను తప్ప వేరే వాళ్ళను చేసుకోనని ప్రతిజ్ఞచేయడంతో ఆమె తల్లి గన్నేరుకాయలు నూరుకొని తింది. దాంతో ఆమెకు ప్రాణాంతకమై వారంరోజులు హాస్పటల్లో ఉండాల్సి వచ్చింది. ఈ వారంరోజుల్లో చిక్కి శల్యమైపోయింది అపర్ణ. హాస్పిటల్ ఆవరణలో రామకృష్ణ, అపర్ణ ఒకరినొకరు కౌగలించుకొని ఏడ్చేవాళ్ళు.

మరుసటి నెలలో అపర్ణకు ఆమె మేన మామతో సంబంధం కుదిర్చింది ఆమె తల్లి. తల్లియొక్క పట్టుదల తెలిసిన అపర్ణ తెలిసితెలిసీ తన తల్లిని చంపుకోలేక మౌనంగా ఊరుకొంది. మౌనమే అంగీకారంగా చేసుకొని ముహూర్తాలు పెట్టేశారు. రామకృష్ణ శరీరం కొలిమిలో కాల్చినంత బాధపడింది. మనసు ముక్కలైపోయింది. అపర్ణ మనసు రామకృష్ణకు తెలుసు. అందుకే తనవలన ఎవరికి ఎటువంటి ఇబ్బంది రాకూడదనే ఉద్దేశంతో గాయపడిన మనసుతో ఎటో వెళ్ళిపోయాడు. తరువాత వారానికి ఇరవై రెండేళ్ళ అపర్ణకు, వలభై అయి దేళ్ళ మేనమామతో వివాహం నిరాఘాటంగా జరిగిపోయింది.

ఇది జరిగిన తొమ్మిదేళ్ళ తరువాత మళ్ళీ మొన్ననే తన ఊరికి వెళ్ళాడు రామకృష్ణ. ఈ సమయంలో అతని గుండె రాయి అయింది. ఆ రాయిలో ఓ సున్నితపు పొర ఉంది. ఆ పొరల మాటున దాగిఉంది అపర్ణ ఇప్పటికీ. అతని రాకకు ముసలి తల్లిదండ్రులు ఎంతో సంతోషించారు. ఇంతవరకు తన యోగ క్షేమాలు తెలియచేస్తూ నెలనెలా డబ్బు పంపించేవాడే కాని ఎప్పుడూ ఊరికి రాలేదు.

రామకృష్ణ మెలితిరిగి మీసాల్ని, కరకు తేలిన ముఖాన్ని, నిండైన ఆకారాన్ని'

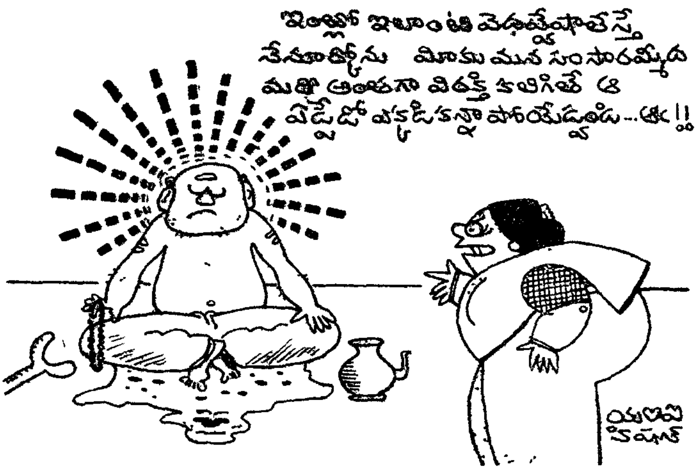

ఎంతో మెచ్చుకొన్నారు. ఊళ్ళోనివాళ్ళు వినయం ఉట్టిపడేట్లు మాట్లాడారు. మిలటరీ సంగతులు చెప్పమని గుమిగూడారు. అతను తెచ్చిన వింతైన వస్తువుల్ని విచిత్రంగా చూసారు. అతను మిలటరీలోని డిసిప్లెయిను గురించి, అక్కడ సంఘటనలను గురించి కథలు కథలుగా చెబుతూంటే చెవులు రిక్కించుకొని విన్నారు.

సాయంత్రం వరకు ఉగ్గబట్టుకొన్న అతని మనసు ఇక నిలవలేకపోయింది. తల్లి దండ్రులు ఆ విషయం ఎత్తితే తనను చీవాట్లు పెడతారని మెల్లగా అపర్ణ ఇంటివైపు అడుగులు వేసాడు. ఇల్లు దగ్గరయ్యేకొద్దీ అతని అడుగులు తడబడసాగాయి. ఇంటికి తాళం వేసి ఉంది. ఇల్లు శిథిలమయి అక్కడక్కడా గోడలు పడిపోయి ఉన్నాయి ప్రహరీ గోడలు విరిగిపోయి ఉన్నాయి. ఇంటి ముందు పెద్ద వేపచెట్టు, దానిచుట్టూ కట్టిన సిమెంటు అరుగుమీద ఎన్నోసార్లు తాము ఎదురెదురుగా కూర్చొని తీపి కబుర్లు చెప్పుకొనేవారు. ఇప్పుడు ఆ చెట్టుచుట్టూ ఉన్న అరుగు పగిలి చీమలు పుట్టలు పెట్టి ఉన్నాయి.

రామకృష్ణ ఎవరినీ వివరాలు అడగడం ఇష్టంలేక, నేరుగా తమ క్లాసుమేటు, అపర్ణ స్నేహితురాలు అయిన జయంతి ఇంటికి నడిచాడు. జయంతి ఆ ఊళ్ళోనే తమ బంధువులలో ఒకర్ని వివాహంచేసుకొంది. అతను వ్యవసాయం చేస్తుంటాడు. రామకృష్ణను ఎంతో ఆదరించి ఆహ్వానించింది జయంతి. కుశల ప్రశ్నలయ్యాక అసలు విషయం కదిపాడు రామకృష్ణ.

అపర్ణకు వివాహమైన మరు సంవత్సరంలోనే ఆమె తండ్రి చనిపోయాడని, తరువాత ఆమె భర్త ఆస్తంతా తాగుడుకు ఖర్చుపెడుతూ అపర్ణను బాధపెట్టేవాడని చెప్పింది. అపర్ణ ఆ బాధలు పడలేక

కర్తను వదలి వెళ్ళిపోయిందని, ఎవరి సాయంతోనో సినిమాల్లో చేరి టాపు స్టారుగా పేరు గాంచిందని తెలియజేసింది. మొదట ఆమె అనుభవించిన కష్టాలు విని బాధపడ్డా తరువాత ఆమె గొప్ప కళాకారిణిగా మారినందుకు కొనియాడాడు.

రామకృష్ణ ఎంతో బలవంతం చేసిన మీదట గాని అపర్ణ అడ్రసు ఇవ్వలేదు జయంతి. అపర్ణ పేరు మార్చుకొంది సినిమాకి అనుగుణంగా. తనకు మొదట్లో ఉత్తరాలు వ్రాసేదని, ప్రతి దాంట్లోనూ రామకృష్ణ పేరే విధిగా ఉండేదని తెలియజేసింది జయంతి. తనపై అపర్ణకు గల అభిమానానికి ఎంతో ఆనందించాడు.

అపర్ణను చూసి ఓ పదిరోజులుండి పోదామని వచ్చిన రామకృష్ణ ఆమె పుట్టింట్లోనూ, అత్తవారింటోనూ లేదని తెలిసిన తరువాత సరిగ్గా నాలుగు రోజులు కూడా ఉండలేక పోయాడు. తల్లిదండ్రులను ఎలాగో ఓదార్చి ట్రెయిన్‌లో అపర్ణను కలుసుకోవడానికి బయలుదేరాడు.

* * *

రామకృష్ణ ఆలోచనలు వదలి ఈ లోకంలోకి వచ్చేసరికి రైలు ఒక పెద్ద స్టేషనులో ఆగి ఉంది. జనం కోలాహలంగా అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నారు.

రామకృష్ణ సీట్లోంచి లేచివెళ్ళి కొన్ని మాగజైన్సు తెచ్చుకొన్నాడు. పేజీలు తిప్పుతున్నాడుగాని అతని మనసు పుస్తకం మీద లగ్నం కావడంలేదు. 'అపర్ణ టాప్ హీరోయిన్ కదా. ఎంత బిజీగా ఉంటుందో. తను వెళ్ళిన సమయానికి తనకంటే అందమయినవాళ్ళు, ఆస్తిపరులు, ప్రాణమయినా ఇవ్వగలిగినవాళ్ళు ఆమె అభిమానులున్నారు కదా. వాళ్ళ ప్రేమముందు తనను మరచిపోయి ఉండదు కదా, అని అనుమానం.

'ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ తనను మరచిపోదు. ఆమె మనసు తనకు తెలుసు. లక్షలమధ్య కూరుకుపోయినా, భవంతుల్లోని మారుమూల గదుల్లో ఉన్నా తన ఉనికి తెలిస్తే చాలు సర్వం వదలుకొని రాగలదు' అనే నమ్మకం అతన్ని కలవరపరుస్తూ ఉంది.

మరో నాలుగు గంటలు ప్రయాణం అనంతరం రైలు సెంట్రల్ స్టేషన్‌లో ఆగింది. రామకృష్ణ బ్యాగు హోల్డరు పట్టుకొని స్టేషను బయటకు రాగానే టాక్సీలను బారులు, బారులుగా నిలిపినున్న డ్రైవర్లు "టాక్సీసార్! టాక్సీ" అంటూ మెట్లదగ్గర నిలబడి వచ్చే ప్యాసెంజర్ల చెవుల్లో హోరు పెడుతున్నారు.

రామకృష్ణ తన బాగు, హోల్డరును ఒక టాక్సీ డ్రైవరుకు అందించాడు. వాడు డిక్కీలో పెట్టి వచ్చేలోగా వెనకసీట్లో కూర్చున్నాడు. కారు వేగంగా ముందుకు కదిలింది. రామకృష్ణ సూచన ననుసరించి కారును ఒక పెద్ద హోటలు ముందు ఆపాడు. అపర్ణను అప్పుడే కల్సుకోదలచుకోలేదు రామకృష్ణ. మరురోజు ఉద

యాన్నే ఆమెను కలుసుకోవాలనే ఒకేఒక ఆలోచన.

అందుకే, ఆరోజు రాత్రిలోనే విశ్రాంతి తీసుకొని సాయంత్రం బీచ్‌కి వెళ్ళాడు. కొద్దిసేపు సముద్రపు అంచున నిలబడి అలల స్పర్శను అనుభవించాడు. తరువాత కొద్దిదూరం నడిచి ఇసుకలో కూర్చొన్నాడు. అక్కడక్కడా జంటలు జంటలుగా ఆరామగా కలిసి కూర్చొని కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. చిన్నపిల్లలు సముద్రపు అంచునే అలలతో ఆడుకొంటున్నారు. పెద్దవాళ్ళు పర్యవేక్షిస్తున్నారు.

రామకృష్ణ ఆ అందాలు తిలకిస్తూండగానే చీకటిపడి పోయింది. బీచ్‌లో ఒక్కొక్కరే లేచి వెళ్తున్నారు. కిరోసిన్ దీపాలు పెట్టుకొని వేగోడీలు, చెరుకురసాలు, ఇంకా [illegible] రకాలయిన వస్తువులు పెట్టుకొని అమ్ముతున్నారు కొందరు. రామకృష్ణ లేస్తుండగా అతని ప్రక్కనే ఇద్దరు స్త్రీలు నడచి వెళ్ళారు. ఇద్దరూ ఎంతో ఆనందంగా నవనవలాడుతూ ఉన్నారు. వారి దుస్తుల్లోంచి వెలువడిన సువాసనలు రామకృష్ణ నాసికాపుటాలకు మత్తుగా దోచాయి.

రామకృష్ణ బట్టలకు అంటుకొన్న ఇసుక దులుపుకొని పైకి లేచాడు. అతను ముందుకు అడుగువేయబోతుండగా "వణక్కం సార్" అంటూ వచ్చాడొకడు.

"ఏం కావాలి"

రామకృష్ణను తేరపార జూసి "సార్ మీరు తెలుగు వాళ్ళా. అయితే బాధే లేదు" అన్నాడు.

"ఏమిటి నువ్వు చెప్పేది?"

"సార్! ఇప్పుడు మీ ముందునుంచి వెళ్ళిన వాళ్ళిద్దరూ సినిమాస్టార్స్ సార్. ఒకామె మయూరి. ఇంకొకామె వయారి. మీకు వారిలో ఎవరు కావాలి. మీరు ఊ అంటే టాక్సీ తీసుకొస్తాను. వెళ్దాం"

రామకృష్ణ ఆలోచనలో పడ్డాడు. అతనికి స్త్రీ పొందు కొత్తగాదు. అతను అపర్ణతో సంబంధాలు తెంచుకొన్న తరువాత అక్కడక్కడా అందమైన ఎందరో స్త్రీలపొందు కోరాడు. కాని ఎవరినీ ప్రేమించలేదు. అందుకే ఇంత అందమైన వాళ్ళను వదలడానికి బుద్ధిపుట్టలేదు.

"మీరేం భయపడకండి సార్. రాత్రికి అయిదు వందలే. ఇప్పుడు వదలి మళ్ళీ ఉదయాన్నే మిమ్మల్ని మీ రూంకి చేరుస్తా."

"సరే. ఆ తెల్లచీర మనిషి."

"అయితే జానపద హీరోయిన్ మయూరి అన్నమాట. మీరు రోడ్డెక్కండి. నేను టాక్సీ తీసుకొస్తాను" అంటూ వాడు పరుగెత్తుకుపోయాడు. రామకృష్ణ స్టన్ అయ్యాడు. ఆమె మయూరిగా పేరు మార్చుకొన్న అపర్ణ కాదుగదా. అయినా ఆమెకెందుకంత దుర్గతి పడుతుంది. గొప్ప కోసం కొంతమంది పెద్ద హీరోయిన్ల

పేరు పెట్టుకోవచ్చు, అని సమన్వయించు కొన్నాడు.

రామకృష్ణ రోడ్డుమీదికి వచ్చేసరికి వాడు ఎక్కడనుంచో టాక్సీ తీసుకొచ్చి ప్రక్కనే ఆపాడు.

టాక్సీ ఒక సన్నని సందులోంచి పోతూ ఉంది. సందుకు అటువైపు ఇటు వైపు డాబా ఇళ్ళు ఉన్నాయి. టాక్సీ ఒక డాబా ఇంటిముందు ఆగింది.

డ్రైవరు, రామకృష్ణను వరండాలో కూర్చోబెట్టి కాలింగ్ బెల్ నొక్కాడు. తలుపులు తెరచుకోగానే లోపలికి వెళ్ళి ఏదో మాట్లాడాడు. తరువాత రామకృష్ణను తీసుకువెళ్ళి లోపల కూర్చోబెట్టి ఉద యాన్నే వస్తానంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

రామకృష్ణ గదిని పరిశీలనగా చూసాడు. ఆ గది ఐశ్వర్యవంతుల ఇల్లులా తలతూగుతూ ఉంది. గదికి నాలుగు వైపులా ఉన్న ద్వారాలకు రంగుల డోర్ కర్టెన్లు వ్రేలాడు తున్నాయి. గదిలో ఒక వైపుగా డబుల్ కాట్ బెడ్ ఉంది. దానిపైన ఫోమ్ పరు పులు, దిండ్లు ఉన్నాయి. ఆ బెడ్ నాలు గయిదు వేలకు తక్కువ చేయదని అతని అంచనా. ఒకవైపు ఫ్రిజ్ ఉంది. ఇంకో మూల డ్రెసింగ్ టేబులుంది. అక్కడున్న టేబులుమీద ఎన్నో రకాలయిన సెంట్లు, పలురకాలయిన పౌడర్లు ఉన్నాయి. గోడల మీద రాధాకృష్ణుల శృంగారం మొదలు కొని, కళాఖండాలనతగిన చిత్రాలుకూడా ఉన్నాయి. రామకృష్ణ మెత్తని సోఫాలో కూర్చొని చల్లని గాలిని అనుభవిస్తూ గదిలోని ఐశ్వర్యానికి ఆశ్చర్య పోతున్నాడు. మాగజైన్సు తిరగేస్తూ అర్థ గంట గడిపాడు.

ఇంతలో వెనుకవైపునుంచి డోరు కర్టెను తొలగించుకొని వచ్చింది మయూరి. అప్పుడే స్వర్గంనుంచి దిగివచ్చిన అప్స రసలా ఉంది. ఒళ్ళంతా కనిపించే పలు చని నైట్‌గౌను క్రిందివరకూ వేసుకొని ఉంది. బ్రాసరీ, అండర్‌వేర్ స్పష్టంగా కనిపిస్తూ ఉన్నాయి. టమేటారంగు శరీర చ్ఛాయతో కోమలంగా కనిపిస్తూ స్వర్గం నుంచి దిగివచ్చిన రంభను మరిపిస్తూ ఉంది.

రాగానే ఆమె రామకృష్ణకు కరచా లనం చేసి "ఆయామ్ మయూరి ప్రైవేట్ సెక్రటరీన్" ఇంగ్లీషులో స్టయిల్‌గా అని అతని పక్కనే సోఫాలో ఆనుకొని కూర్చొంది.

రామకృష్ణకు ఆకాశంనుంచి విమానం తన నెత్తిన కూలినట్లయింది. తల గిర్రున తిరిగింది. ఆమె ఎవరో కాదు తన అపర్ణ. మనిషి ఎంతో మారింది. శరీరం లావెక్కింది. అయినా ఆకర్షణ తగ్గలేదు.

అతని మనను మనసులో లేదు. ఒక నాటి అపర్ణకు, ఇప్పటి మయూరికి ఎక్కడా సంబంధం లేదు. కాలేజికి

వెళ్లేప్పుడు పైట కూడా జారకుండా జాగ్రత్తపడుతూ తన నడవడికలో సంస్కారం ఉట్టిపడుతూ ఎంతో పవిత్రంగా కనిపించే ఆమె ఎక్కడ? శరీరాన్ని బహిర్గతంచేస్తూ అట్టడుగుకు దిగజారిపోయిన ఈ మయూరి ఎక్కడ?? దేవుడు అపర్ణ మనసును ఎందుకు బండరాయిలా చేసాడు అనుకొంటూ మధన పడసాగాడు.

తనను ఆమె ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ గుర్తుపట్టలేదని రామకృష్ణకు తెలుసు. తన మిలటరీ ట్రెయినింగులో పర్వతారోహణ ఒక భాగం ఒక సారి తాడుని ఆధారం చేసుకొని ఎక్కుతుండగా ముప్పై అడుగుల ఎత్తునుండి జారిపడ్డాడు. అప్పుడు తలమీద, నుదుటిమీద గాయాలు తగిలి ప్రస్తుతం మచ్చలేర్పడ్డాయి. మీసాలు గుబురుగా, లావుగా ఉన్నాయి.

ముఖంలో కాఠిన్యం వచ్చింది.

"మై నేమ్ ఈజ్ రామకృష్ణ" అనలేక అన్నాడు.

"ఓ.... నైస్ నేమ్. మీ రాకతో మా ఇల్లు పావనమయింది"

"థాంక్స్."

"మరయితే పార్టీ చేసుకుందామా?" అంటూ అపర్ణ లేచి తలుపులు అన్ని వైపులా బంధించింది. తరువాత తాపీగా ఫ్రిజ్ తెరిచి లోపల ఉన్న రకరకాల పదార్థాలను ప్లేటులో సర్దింది. టీపాయ్‌ను సోఫా ముందుకు జరిపింది.

"ఈట్, డ్రింక్ అండ్ ఎంజాయ్. ఇది ఈ మయూరి పాలసీ మిస్టర్" అంటూ బ్రాందీ బాటిల్ ఓపెన్ చేసి రెండు గ్లాసుల్లో పోసింది అపర్ణ. తరువాత సోడా కలిపింది.

ఆమె ప్రస్తుత స్థితికి రామకృష్ణ ఎంతో బాధపడుతున్నాడు. ఆమె అలాంటి సిద్ధాంతాన్ని ఏర్పరచుకొంటుందని అతను కలలో కూడా అనుకొని ఉండలేదు.

ఆమె బ్రాందీగ్లాసును రామకృష్ణకు అందించి, తను ఒక గ్లాసు తీసుకొని చీర్స్ కొట్టింది. తరువాత ప్లేటులోని చికెన్ ఫ్రై అతని ముందుకు జరిపింది. రామకృష్ణ, అపర్ణ చికెన్ తింటూ మొదలు పెట్టారు. నాలుగు రౌండ్లనే రామకృష్ణ పనయిపోయింది. ఇక త్రాగలేక పోతున్నాడు. ఒళ్ళు తేలిపోసాగింది. కాని అపర్ణ ఇంకో రెండు రౌండ్స్ త్రాగింది. మిలటరీలో అలవాటుగా త్రాగే రామకృష్ణ ఆమె నిగ్రహానికి ఆశ్చర్యపోయాడు.

అపర్ణ తాగిన మత్తులో ఏదేదో అంటూ ఉంది "కమాన్ రామకృష్ణా... కమాన్. ఎన్జాయ్ మి....హో... రామకృష్ణా! మి.... కిస్...."

రామకృష్ణ ఆమెను చేతుల్లో తీసుకు వెళ్ళి బెడ్ మీద పడుకో పెట్టాడు.

"రామకృష్ణ .... ఐ వాంట్ యు" మత్తుగా కలవరిస్తూ అతన్ని వదలిపెట్టలేదు. ఆమెను మెల్లిగా తొలగించుకొని వచ్చి సోఫామీద కూర్చొన్నాడు. ఆమె బెడ్ మీద అస్తవ్యస్తంగా పడి నిద్రపోయింది.

రామకృష్ణకు ఆ రాత్రి నిద్రరాలేదు. డబ్బు వ్యామోహంలోపడి అపర్ణ ఎందుకింత చెడిపోయింది అనేదే ఆలోచిస్తున్నాడు. పదేపదే ఆమె సిద్ధాంతం అతన్ని కలవరపరుస్తూ ఉంది. తెల్లవారుఝామున ఆలోచనల్లో కుర్చీలోపడి నిద్రపోయాడు. ఎప్పటికో మత్తుగా కళ్ళు తెరిచాడు. టైము చూసుకొని ఉలిక్కిపడ్డాడు. ఉదయం తొమ్మిదయింది. ప్రక్క బెడ్ మీద అపర్ణ లేదు. అతను బద్ధకంగా ఒళ్ళు విరుచుకొని ఒకవైపు కర్టెను తొలగించి చూసాడు. ప్రక్కనే వేరొక తీర్దైన గది ఉంటుందనుకొన్న అతను అక్కడి దృశ్యంచూసి నిర్ఘాంతపోయాడు.

సన్నగా పొడవులా ఉంది ఆ రూము. అందులో వస్తువులేమీ లేవు. నాలుగు పత్తుగిన్నెలు, ఇంకా ఏవేవో పోస్వరణ్ణు లున్నాయి. ఒక మూసలిది అటు తిరిగి

అన్నం కలియబెడుతూ ఉంది.

రామకృష్ణ శబ్దం కాకుండా వెనుకకు తిరిగి ఇంకో కర్టెను తొలగించి బాత్‌రూమ్‌లోకి వెళ్ళివచ్చాడు. తరువాత అతను మూడవవైపు గది తెరిచి చూసాడు. అది చాలా చిన్నగది. అక్కడ పాత సూట్‌కేసులు ఎత్తుగా ఉన్నాయి. ఒక తీగెమీద పాత చీరెలు, చినిగిన రవికెలు వ్రేలాడుతున్నాయి. ఇంకో తీగెమీద రెండు ఖరీదైన చీరలు వ్రేలాడుతున్నాయి. రామకృష్ణ శబ్దం కాకుండా తలుపుగు దగ్గరకు లాగాడు.

అతని కిప్పుడంతా ఆశ్చర్యంగా ఉంది. మయూరి పేరుతో సినిమా రంగంలో అడుగుపెట్టిన అపర్ణ, గొప్ప కళాకారిణిగా లక్షలు సంపాదించిందను కొన్నాడు. కాని బెడ్‌రూం తప్ప మిగతా అన్ని గదుల్లో దారిద్ర్యం విలయతాండవం చేస్తూ వయుస్సవృత్తిలో జీవిస్తూందని అనుకోలేదు.

రామకృష్ణ వరండాలోకి వచ్చాడు. రాత్రి తనను తీసుకొచ్చిన టాక్సీ డ్రైవరు అక్కడ కూర్చొని ఉన్నాడు. ఇతన్ని చూడగానే వినయంగా లేచినిలబడ్డాడు.

"మయూరి ఎక్కడికి వెళ్ళుంటుంది?"

"ఇంకెక్కడికి సార్, ఎక్‌స్ట్రా వేషం దొరికుంటుంది వెళ్ళుంటుంది."

"హీరోయినే మయూరి ఎక్‌స్ట్రానా" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"ఒకప్పుడు టాప్ స్టారే. కాదనను సార్. ప్రస్తుతం ఆమెకు మార్కెట్ లేదు. సంపాదించిందంతా వ్యసనాలు తినేశాయి ప్రస్తుతం ఆమెకు డబ్బు సంపాదించిపెట్టేది ఆ గదిలో ఉన్న పాన్పే. స్వంత భవనం కూడా ఈ మధ్యనే అమ్మేసింది".

"వెనుక గదిలో ఉన్న ముసలిది ఎవరు?"

"ఆమె తల్లి."

రామకృష్ణ టాక్సీ డ్రైవరుకు కమీషన్ ఇచ్చి పంపేశాడు.

అటువైపు ఏదో పనిమీద వచ్చిన ముసలిదాన్ని దగ్గరకు పిలిచాడు. ఆమె ఎండిపోయి బలహీనంగా ఉంది.

"నీ పేరేమిటి"

"నా పేరు రంగమ్మ నాయనా. మయూరి ఇంట్లో పనిమనిషి, బాబూ! రాత్రికి కూడా అమ్మగారి దగ్గరకు వస్తారా."

ఆ పిలగొంతు అత్తదే. ఆ ముడుతలు తేరిన ముఖం ఒకప్పుడు రాజసం ఒలికేది. పరువు మర్యాదలకు ప్రాణం పెట్టేది. అటువంటి అత్తే ప్రస్తుతం రాత్రికి వస్తారా బాబూ అని అడుగుతోంది.

విరక్తిగా బయటకు నడిచాడు.

• • •

అపర్ణ కంటికి కడివెడుగా ఏడుస్తోంది. గతరాత్రి జరిగిన దురదృష్ట సంఘటన ఆమె హృదయాన్ని ఛిన్నాభిన్నం చేసింది. త్రాగి పడిపోయిన అపర్ణ ఎప్పుడో మెలుకువ వచ్చి లేచింది. టీపాయ్ మీదున్న హేండ్‌బాగ్‌ను మెల్లగా తెరిచింది డబ్బుంటుందేమోనని. మొదటగా మీదున్న డైరీ కనిపించింది. అందులో తన ఫోటో. క్రింద నీ ప్రేమ పూజారి రామకృష్ణ అని వ్రాసి ఉంది. ఆమెకు యదార్థం బోధపడడానికి ఎంతో సేపు పట్టలేదు.

రామకృష్ణ లేచినపుడు అతనికి కనిపించకుండా పాత సామానుల గదిలో దాక్కుంది. అతను గుమ్మందాటి వెళ్ళిన తరువాతగాని గదిలోకి రాలేదు.

"ఎందుకు రామకృష్ణా కాలరాచిన పువ్వుకోసం ఆరాటపడతావ్. నాది గాడి తప్పిన జీవితం. జీవచ్ఛవంలా బ్రతుకుతున్న నన్ను నీ హృదయంలోంచి తీసివేసి శాశ్వతసమాధి చేయ్. ఆల్ దట్ గ్లిట్టర్స్ ఈజ్ నాట్ గోల్డ్. నన్ను భ్రమింపచేసే ఈ పాన్పు పూలపాన్పు కాదు. బీటలువారి పగుళ్ళుతీసిన నా జీవితానికిది నిదర్శనం" క్రింద కూర్చొని సోఫామీద తలపెట్టి కారే కన్నీటిని తుడుచుకొంటూ విలపిస్తోంది.

అదే సమయంలో రామకృష్ణ హోటలు గదిలో కూర్చుని ఊహలో కూరుకుపోయిన గొప్ప కళాకారిణి అపర్ణను ఎలా రక్షించి తనదానిని చేసుకోవాలా అని ప్రణాళికలు వేస్తున్నాడు.